

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Pengene, som Judas slengte

Citation: Kingo, Thomas: "Pengene, som Judas slengte", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid100291.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Om Judas som fortviffer. Under dend Melodie: Som en Hiort med Tørst befangen, etc.

1.

PEngene, som Judas slengte
I de onde Præsters Skiød,
Og dend Løn, hvorfor hand hengte,
Som hans fule Indvold brød,
Vil ey deres Hykler-Sind
I Guds Kiste legge ind,
Kirke-Blokken vil de spare,
Men ey Hierterne forvare.

2.

Uden Frygt de tør betale
Judas sin Forræder-Løn,
Deres Vrede dristig svale
Udi Blodet paa Guds Søn!
367 Kirkens Glemme dog ey maa
De Blod-Penges Smitte faa;
Men det kand de intet føle,
I Guds Blood sig selv at søle.

3.

Der paa deres Raad behager,
At de Penge gives skal
For en Pottemagers Ager,
Som for denne Priis er fal!
At og Pillegrime kand
Faa et ringe Hvile-Land,
Dennem vil de der begrave,
Som blant Guds Folk Lod ey have.

4.

O min JEsu, O mig fattes
Sands i disse dybe Ting!
Himlen kand mod dig ey skattes,
Og ey hele Verdens Ring
Fuld aff Perler, Sølf og Guld!
Dog kand nogle Fødders Muld
Mod dit Kiøb, O JEsu, settes!
Aldrig det aff mig forgiettes.

5.

Men Jeg vil begynd' at lære
Hos dend Pottemagers Grav,
At mit Leer, som Jeg mon bære,
Og dend Krop, som Gud mig gav,
368 Aldrig skal hoffmode sig,
Om hand kunde endelig
Udaff Guld og Perler braske,
Thi hand er dog Leer og Aske.

6.

Udaff Verdens Jord og Ager
Jeg med Adam tagen blev!
Gud, Du est min Pottemager,
Og din Forsyn Hiulet drev!
Dine Fingre danned mig
Allevegne underlig,
Saa mit Leerkar end mon bære
Dit aldmægtig Stempels Ære.

7.

Jeg vaar fremmed (Gud det bedre,)
Som Jeg daglig mindes vel,
Jeg, saa vel som mine Fædre,
Fremmed vaar fra Israel:
Men nu har vi Deel og Part
Blant Guds egen Børne-Art,
Nu har vi en Gravsted funden,
Som ved JEsu Blood er vunden.

8.

Fremmed' er vi alle Dage,
Pillegrim' udi vor Fær!
Naar vi engang skal affdrage
Vandre-Klædet, som vi bær,

*
– 369

Og i Graven legge ned
Ald vor Pragt og Herlighed,
Tak, O JEsu, vi maa eye
Ved dit Blood et roligt Leye.

9.

Det er nu mit Hiertes Glæde,
Mens Jeg boer i dette Leer,
Ved hvert Fied som Jeg mon træde,
At Jeg stunder meer og meer
Til dend sted, hvor Jeg en Vraa
Skal udi Guds Ager faa,
Hvor Jeg mig til Roe kand give,
Fuld aff Haab at faa til Live.

10.

JEsu, gjør det for din Pine,
At hvor Jeg i Verden gaar,
Kand forsigteligen trine,
Tænke Graven oben staar!
Gid Jeg dør i salig Troe,
Naar Jeg skal blant Døde boe,
Og, naar Dommens Dag skal være,
Sank mit Leer til ævig Ære.
Th:Kingo.